

Rezoluția Parlamentului European din 4 iulie 2012 referitoare la strategia Uniunii Europene pentru protecția și bunăstarea animalelor 2012-2015 (2012/2043(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere Comunicarea Comisiei din 19 ianuarie 2012 privind strategia Uniunii Europene pentru protecția și bunăstarea animalelor 2012-2015 (**COM(2012)0006**),
- având în vedere articolele 7 și 13 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere Rezoluția sa din 12 octombrie 2006 referitoare la planul de acțiune comunitar pentru protecția și bunăstarea animalelor 2006-2010⁽¹⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 22 mai 2008 referitoare la o nouă strategie în materie de sănătate animală pentru Uniunea Europeană 2007-2013⁽²⁾,
- având în vedere Poziția sa din 6 mai 2009 referitoare la propunerea de regulament al Consiliului privind protecția animalelor în momentul sacrificării acestora⁽³⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 5 mai 2010 referitoare la evaluarea și analizarea planului de acțiune pentru bunăstarea animalelor 2006-2010⁽⁴⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 12 mai 2011 referitoare la rezistența la antibiotice⁽⁵⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 8 martie 2011 referitoare la agricultura UE și comerțul internațional⁽⁶⁾,
- având în vedere declarația sa din 15 martie 2012 referitoare la stabilirea unei limite maxime de opt ore pentru călătoria animalelor transportate în Uniunea Europeană în vederea sacrificării⁽⁷⁾,
- având în vedere declarația sa din 13 octombrie 2011 referitoare la gestionarea populației canine în Uniunea Europeană⁽⁸⁾,
- având în vedere Concluziile Consiliului Agricultură și Pescuit din 29 noiembrie 2010 privind bunăstarea câinilor și a pisicilor,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 15 noiembrie 2011 privind planul de acțiune împotriva rezistenței la antimicrobiene (**COM(2011)0748**),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 10 noiembrie 2011 privind impactul Regulamentului (CE) nr. 1/2005 al Consiliului privind protecția animalelor în timpul transportului (**COM(2011)0700**),
- având în vedere Avizul științific al Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară din 2 decembrie 2010 privind bunăstarea animalelor în timpul transportului⁽⁹⁾,
- având în vedere Avizul științific al EFSA din 13 decembrie 2011 privind îndrumări de evaluare a riscurilor prezentate pentru bunăstarea animalelor⁽¹⁰⁾,
- având în vedere definiția dată bunăstării animalelor de către Organizația Mondială pentru Sănătatea Animalelor (OIE)⁽¹¹⁾,
- având în vedere cele douăsprezece principii și criterii suplimentare privind bunăstarea animalelor elaborate de proiectul „Welfare Quality”⁽¹²⁾,
- având în vedere Decizia Consiliului 78/923/CEE din 19 iunie 1978 privind încheierea Convenției europene pentru protecția animalelor domestice⁽¹³⁾,
- având în vedere Convenția europeană pentru protecția animalelor de companie⁽¹⁴⁾,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului privind controalele oficiale efectuate pentru a asigura verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate animală și de bunăstare a animalelor⁽¹⁵⁾,

- având în vedere Directiva 1999/22/CE a Consiliului din 29 martie 1999 privind animalele sălbatice din grădini zoologice⁽¹⁶⁾,
- având în vedere Directiva 2010/63/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 septembrie 2010 privind protecția animalelor utilizate în scopuri științifice⁽¹⁷⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 24 iulie 2009 privind integrarea dezvoltării durabile în politicile UE și raportul de analiză pe anul 2009 a Strategiei de dezvoltare durabilă a Uniunii Europene (**COM(2009)0400**),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 28 octombrie 2009 privind opțiunile de etichetare în domeniul bunăstării animalelor și stabilirea unei rețele europene de centre de referință pentru protecția și bunăstarea animalelor (**COM(2009)0584**),
- având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală și avizul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară, precum și cel al Comisiei pentru petiții (A6-0216/2012),

A. întrucât un nivel ridicat de bunăstare a animalelor, care face parte din dezvoltarea durabilă, este important pentru a proteja sănătatea animală și a asigura productivitatea, deși implică costuri de exploatare suplimentare, care nu sunt distribuite în mod proporțional de-a lungul lanțului de distribuție;

B. întrucât degradarea stării de sănătate a faunei sălbatice, a cărei populații crește în majoritatea statelor membre, poate conduce la o răspândire crescută a bolilor contagioase la fauna domestică, dar poate și compromite sănătatea publică;

C. întrucât normele UE și cele naționale privind bunăstarea animalelor, din cauza complexității și interpretării lor divergente, creează o situație de incertitudine juridică și un dezavantaj concurențial grav pentru producătorii din anumite state membre; întrucât, în ceea ce privește punerea în aplicare a dreptului UE, neconformitatea, standardele nearmonizate și lipsa reperelor juridice distorsionează concurența și determină condiții de inegalitate;

D. întrucât normele naționale privind bunăstarea animalelor nu trebuie să fie contrare principiilor pieței unice a UE;

E. întrucât abordarea bunăstării animalelor ar trebui să se bazeze pe dovezi științifice solide și pe cele mai bune cunoștințe științifice, având în vedere nevoia de simplificare, rentabilitate și aplicabilitate a standardelor, precum și de coerență, în special cu politicile de mediu și sănătate publică;

F. întrucât consumatorii moderni se așteaptă, în mod justificat, ca animalelor crescute în ferme să li se recunoască aceleași nevoi ca și ființelor umane: mâncare bună, condiții bune de viață și îngrijire medicală corespunzătoare;

G. întrucât standardele de sănătate animală sunt de o importanță vitală pentru gestionarea creșterii animalelor în Europa, acestea având un impact din ce în ce mai mare asupra nivelului de competitivitate a exploatațiilor agricole;

1. salută strategia generală privind bunăstarea animalelor pentru UE în perioada 2012-2015;

2. reamintește faptul că articolul 13 din tratat are o aplicare generală și, astfel, este la fel de important ca și dispozițiile privind protecția mediului sau a consumatorului, precum și faptul că acest articol are prioritate juridică în raport cu toate politicile pieței interne;

3. subliniază faptul că bunăstarea animalelor este o problemă complexă, cu multe fațete, având un impact asupra politicilor locale și internaționale, precum și dimensiuni etice, științifice, economice, culturale și politice importante;

4. salută intenția Comisiei de a aborda în mod prioritar problema respectării legislației privind bunăstarea animalelor;
5. salută faptul că documentul de strategie definește o politică prin care alegerile consumatorilor mobilizează piețele de consum în ceea ce privește produsele care respectă bunăstarea animală și valorifică forțele pieței comune pentru bunăstarea animalelor din ferme;
6. regretă că unele acțiuni din planul de acțiune pentru 2006–2010 nu au putut fi finalizate și solicită Comisiei să alinieze datele-limită pentru noile acțiuni la termenele juridice;
7. regretă că strategia nu a primit sprijinul financiar pe care Parlamentul European l-a solicitat în rezoluția sa din 5 mai 2010; solicită Comisiei să sporească acest sprijin printr-o redefinire a priorităților și prin asigurarea unei integrări mai bune și mai coerente a bunăstării animalelor în alte domenii politice ale UE, precum politica privind protecția consumatorilor, programele de cercetare și PAC, după caz;
8. salută propunerile de reformă ale Comisiei și angajamentul acesteia în domeniul bunăstării animalelor; subliniază importanța acordării unui sprijin puternic agricultorilor care respectă standardele și bunele practici de creștere a animalelor și care investesc în ferme mai performante; subliniază importanța unei finanțări adecvate pentru viitoarea PAC, întrucât avem nevoie de un buget compatibil cu ambițiile noastre;
9. subliniază faptul că agricultorii se confruntă în prezent cu numeroase provocări, cum ar fi schimbările climatice, și sunt nevoiți să respecte numeroase cerințe, calitatea bunăstării animalelor fiind doar una dintre ele; solicită așadar Comisiei să asigure o coerență adecvată a politicilor, în conformitate cu articolul 7 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE);
10. invită statele membre să utilizeze mai eficient oportunitățile de sprijin oferite de fondurile UE de dezvoltare rurală și de Al șaptelea program cadru (2007-2013) al DG Cercetare pentru a promova cercetarea aplicată și a investi în soluții inovatoare și moderne destinate bunăstării animalelor; solicită, de asemenea, statelor membre și Comisiei să realizeze mai multe investiții financiare în cercetare și în dezvoltarea de noi tehnici și tehnologii în domeniul bunăstării animalelor;
11. regretă faptul că strategia nu reușește să utilizeze oportunitățile oferite de politicile în domeniul consumului și al producției sustenabile, al achizițiilor publice ecologice și al responsabilității sociale a întreprinderilor pentru a promova niveluri ridicate ale standardelor de bunăstare a animalelor;
12. îndeamnă Comisia să includă reciprocitatea standardelor privind bunăstarea animalelor și să îi acorde o mai mare prioritate ca aspect necomercial în cadrul politicii sa comerciale, precum și în cadrul negocierilor privind acordurile comerciale internaționale bilaterale și multilaterale, și să promoveze bunăstarea animalelor în țări terțe, solicitând pentru animalele și produsele importate standarde echivalente în materie de bunăstare, a căror respectare să fie controlată în mod strict;
13. solicită Comisiei să efectueze evaluări și rapoarte privind standardele de bunăstare a animalelor care se aplică în țările terțe, înaintea oricărei negocieri a unui acord comercial; solicită Comisiei, de asemenea, să realizeze acest exercițiu fără întârziere în țările în care sunt în derulare negocieri comerciale;
14. solicită Comisiei ca, pe viitor, să se abțină de la a prezenta Parlamentului European acorduri de liber schimb care nu garantează aplicarea la produsele importate a aceluiași reglementări referitoare la bunăstarea animalelor ca și în cazul produselor

europene;

15. salută, de asemenea, intenția Comisiei de a examina modul în care bunăstarea animalelor poate fi integrată mai bine în cadrul politicii europene de vecinătate;

16. propune Comisiei să solicite OMC integrarea rapidă în strategia pentru comerț mondial a unor preocupări fără caracter comercial pentru a evita denaturări ale concurenței între țările Uniunii Europene, care trebuie să respecte normele de bunăstare a animalelor cele mai stricte din lume, și țările terțe;

17. consideră că, dacă animalele din care s-a obținut un produs de import sau un produs care conține un produs de import au fost deținute în condiții diferite de cele impuse de reglementările europene privind bunăstarea animală, ar trebui să fie obligatorie informarea consumatorilor cu privire la acest lucru;

18. regretă că strategia nu reflectă importanța sănătății animale pentru bunăstarea animalelor și legătura dintre sănătatea animală și sănătatea publică; solicită Comisiei să aplice acestei strategii principiul „O singură sănătate” și să asigure o coordonare eficientă cu Strategia pentru sănătate animală, deoarece zootehnia adecvată contribuie, odată cu alți factori, la prevenirea răspândirii bolilor și a rezistenței la antimicrobiene;

19. reamintește faptul că, în Rezoluția sa din 12 mai 2011 privind rezistența la antibiotice, Parlamentul a subliniat necesitatea de a avea o imagine completă cu privire la când, unde, cum și în cazul căror animale sunt folosite în prezent substanțele antimicrobiene și consideră că aceste date ar trebui colectate, analizate și făcute publice fără întârziere de către Comisie;

20. observă că, în UE, vaccinarea de urgență și, uneori, vaccinarea preventivă, sunt permise, dar că reglementările împiedică încă vânzarea, la nivel internațional, de produse din animale vaccinate; remarcă faptul că aceste limitări nu țin seama, în mod adecvat, de tehnologia avansată de vaccinare și de diagnosticare; solicită Comisiei Europene să anuleze, acolo unde este posibil, măsurile de limitare a comerțului, care restricționează în mod inutil utilizarea vaccinilor;

21. solicită Comisiei să acorde atenția cuvenită riscurilor pe care le prezintă animalele sălbatice pentru sănătate; consideră că un număr semnificativ de boli infecțioase nou apărute sunt zoonotice (transmisibile între animalele sălbatice, animalele domestice și ființele umane) și recunoaște că, pe de o parte, comerțul cu animale sălbatice și, pe de altă parte, schimbările în ceea ce privește afectarea și gestionarea terenurilor pot da naștere unor frontiere noi sau modificate ale contactului între oameni, animale domestice și animale sălbatice, care ar putea favoriza transmiterea bolilor; subliniază nevoia de coerență între politicile comerciale și cele în materie de sănătate și bunăstare a animalelor.

22. solicită Comisiei să elaboreze până în 2015 un raport privind starea de sănătate a animalelor sălbatice și riscul de contaminare a animalelor domestice și a populației;

23. solicită Comisiei să îmbunătățească în mod activ și constant reglementările privind bunăstarea animalelor în cadrul Regulamentului (CE) nr. 338/97 al Consiliului privind comerțul cu specii ale florei și faunei sălbatice⁽¹⁸⁾ (astfel cum a fost modificat);

24. subliniază faptul că populația de câini și pisici a UE este estimată la aproximativ o sută de milioane de animale și că nu există nicio legislație a UE privind bunăstarea animalelor de companie;

25. solicită adăugarea pe lista de acțiuni a unui raport privind animalele fără stăpân, în care să se recomande statelor membre soluții etice, concrete și sustenabile, și care să includă evaluarea unui sistem coordonat de înregistrare și de identificare electronică

a animalelor de companie;

26. subliniază faptul că identificarea obligatorie a câinilor și a pisicilor, combinată cu un sistem de înregistrare eficient și fiabil, asigură trasabilitatea și că aceasta este esențială pentru gestionarea cu succes a bunăstării și sănătății animalelor, contribuind la promovarea asumării responsabilității proprietarilor de animale și la menținerea sănătății publice;

27. solicită Uniunii Europene și statelor membre să ratifice Convenția europeană pentru protecția animalelor de companie și să transpună dispozițiile sale în sistemele juridice naționale;

28. solicită statelor membre să adopte strategii cuprinzătoare de gestionare a populației canine, care să includă măsuri precum legi anti-cruzime și de control al populației canine, promovarea procedurilor veterinare, inclusiv vaccinarea antirabică și sterilizarea, indispensabile pentru limitarea numărului câinilor nedorți și promovarea unei proprietăți responsabile a animalelor de companie, astfel cum a fost solicitat în declarația sa din 13 octombrie 2011;

29. îndeamnă Comisia ca, în studiul acesteia pentru 2014 privind bunăstarea câinilor și pisicilor care fac obiectul unor practici comerciale, să recomande soluții concrete prin care să prevină creșterea și comercializarea câinilor și pisicilor în condiții susceptibile să pună în pericol bunăstarea animalelor;

În primul rând, punerea în aplicare a legislației

30. împărtășește punctul de vedere al Comisiei, conform căruia, în prezent, mai există încă deficiențe în ceea ce privește respectarea normelor privind bunăstarea animalelor, în pofida progresului înregistrat în mai multe domenii; reamintește Comisiei că, deși legislația actuală privind bunăstarea animală este, deja, în mare măsură, suficientă, aceasta nu a fost aplicată, în măsura dorită, de toate statele membre; solicită Comisiei și statelor membre să asigure că legislația privind bunăstarea animală este respectată în toate statele membre;

31. regretă faptul că, la șapte ani de la transpunerea sa deplină, Directiva 1999/22/CE privind animalele sălbatice din grădini zoologice nu a fost încă pusă în aplicare integral în toate statele membre; reamintește că cerințele privind bunăstarea animalelor au fost prevăzute în mod special în această directivă și ar trebui aplicate;

32. salută „Codul de practici preferențiale pentru grădinile zoologice” elaborat de Comisie și solicită acesteia să includă în Cod un ghid al celor mai bune practici privind condițiile adecvate de creștere în captivitate a speciilor de animale sălbatice;

33. consideră că un domeniu care necesită o îmbunătățire a aplicării normelor este cel al transportului animalelor care, deși corespunde unei perioade de timp foarte limitate din viața unui animal, trebuie îmbunătățit pe baza datelor științifice culese de AESA conform Regulamentului (CE) nr. 1/2005⁽¹⁹⁾ ;

34. subliniază că toate textele legislative existente în materie de bunăstare a animalelor ar trebui să fie puse în aplicare și respectate pe deplin în toate statele membre ale UE; consideră totuși că nerespectarea legislației nu trebuie să împiedice elaborarea unei noi legislații în domeniile în care aceasta trebuie actualizată în lumina noilor descoperiri științifice sau în cazurile în care există un vid legislativ;

35. amintește că există dezechilibre în cadrul lanțului alimentar, care dezavantajează producătorii primari, și că această situație limitează sfera investițiilor în bunăstarea animalelor de la nivelul exploatațiilor;

36. atrage atenția asupra costurilor suportate de producători și asupra posibilității de

a pierde din competitivitate, ca urmare a adoptării unor standarde noi și diferite în materie de bunăstare a animalelor; constată că se întâmplă adesea ca aceste costuri să nu se reflecte în prețurile practicate de fermieri;

37. salută sugestia potrivit căreia consumatorii ar trebui să fie mai bine informați cu privire la reglementările UE privind bunăstarea animalelor; solicită Comisiei să includă agricultorii într-un mod mai eficient în proiectele și campaniile de cercetare; subliniază nevoia de a spori nivelul de informare a consumatorilor cu privire la costurile suplimentare asociate cu o bunăstare sporită a animalelor, precum și de a repartiza aceste costuri într-un mod echilibrat de-a lungul întregului lanț alimentar;

38. îndeamnă Comisia, în cazul în care există dovezi științifice clare care demonstrează probleme privind bunăstarea animalelor și transportul acestora, să adopte sau să introducă instrumente noi de politică pentru a rezolva aceste probleme, promovând o mai bună distribuire de-a lungul lanțului alimentar a costurilor legate de bunăstarea animală; consideră că aceste instrumente ar putea include legislația specifică speciilor și indicatorii bazați pe rezultate în materie de bunăstare a animalelor, precum și criteriile asociate cu un sistem de evaluare a riscului, astfel cum sunt aplicate în domeniul siguranței alimentare;

39. subliniază nevoia de punere în aplicare a „reperelor juridice”, justificate în mod adecvat, în parteneriat cu toate părțile interesate, pe parcursul perioadei de tranziție prevăzute în viitoarea legislație privind bunăstarea animalelor;

40. propune crearea unui nou sistem de intervenție precoce și completă care să garanteze respectarea legislației; subliniază că statele membre care întâmpină dificultăți în respectarea termenului ar trebui identificate devreme, printr-o procedură nouă, care necesită o cooperare strânsă cu Comisia; propune crearea unor forumuri ale celor mai bune practici, care să permită Comisiei, statelor membre și părților interesate relevante să schimbe informații referitoare la cea mai bună modalitate de a respecta aceste termene, elaborarea de către statele membre a unui plan de punere în aplicare, care să includă referințe și obiective care să conducă treptat la termen, precum și realizarea unui studiu pentru a identifica mijloacele prin care autoritățile europene pot contribui la asigurarea respectării depline a legislației privind bunăstarea animalelor;

41. subliniază că, în conformitate cu recomandările bugetare ale UE și cu competențele sporite din acest domeniu, trebuie acordate resurse suplimentare Comisiei și, în special, Oficiului Alimentar și Veterinar pentru a controla în mod adecvat inspecțiile în materie de bunăstare a animalelor efectuate de statele membre, o parte a acestora fiind controale neanunțate, și pentru a sancționa nerespectarea reglementărilor; solicită statelor membre să se asigure că există suficienți inspectorii în materie de bunăstare a animalelor care au primit formarea adecvată și dispun de indicatori de performanță armonizați, care să asigure controale consecvente în toate statele membre, precum și să analizeze posibilitatea acordării mai multor responsabilități și competențe organizațiilor de producători;

42. invită statele membre ale UE să se asigure că încălcările normelor UE referitoare la bunăstarea animalelor fac obiectul unor sancțiuni eficace și proporționale și că fiecare sancționare este însoțită de o amplă acțiune de informare și orientare din partea autorităților competente, precum și de măsuri corective corespunzătoare;

43. amintește opoziția Parlamentului European față de contractarea serviciilor unor asistenți de inspecție privați (AIP) pentru sectorul cărnii roșii; consideră că inspecțiile sanitare în acest sector trebuie efectuate de inspectorii specializați independenți.

44. ia act de termenul final stabilit pentru luna martie 2013, dată după care este interzisă vânzarea de noi produse cosmetice testate pe animale; sprijină acest termen și solicită Comisiei să nu îl prelungească;
45. amintește obligația Comisiei, atunci când există motive justificate de îngrijorare, de a efectua verificări ale inspecțiilor naționale pentru a verifica respectarea Directivei 2010/63/UE privind testarea pe animale;
46. solicită Comisiei să încurajeze în continuare activitatea de cercetare privind metodele de testare pentru care este necesar un număr mai mic de animale, precum și să promoveze aplicarea acestora, acolo unde este posibil; solicită, în acest context, Comisiei Europene să recunoască și să utilizeze „testul extins” în cadrul REACH;
47. invită Comisia și statele membre să asigure că programul de cercetare Orizont 2020 prevede oportunități adecvate de cercetare în domeniul conservării biodiversității, al comerțului cu animale sălbatice, al dezvoltării și validării alternativelor care nu implică animale și al impactului tehnologiilor emergente;
48. invită Comisia să integreze bunăstarea animalelor ca obiectiv al celui de al șaptelea viitor program de acțiune pentru mediu, asigurând, în special, includerea de strategii și acțiuni care vizează reducerea utilizării animalelor în cadrul cercetării;
49. subliniază îngrijorarea din rândul cetățenilor europeni, exprimată prin petițiile lor către Parlament, cu privire la abuzul în legătură cu derogările privind sacrificarea fără asomare în UE; este îngrijorat, în special, de faptul că în unele state membre se abuzează în mare măsură de derogarea actuală pentru sacrificarea fără asomare, acest lucru fiind în detrimentul bunăstării animalelor, a fermierilor și a consumatorilor; îndeamnă Comisia să-și accelereze evaluarea etichetării cărnii provenite de la animale sacrificate fără a fi asomate și să își prezinte raportul până în 2013, în urma angajamentului său de a efectua această evaluare în 2011; subliniază că faptul că consumatorii nu știu dacă carnea pe care o cumpără provine de la animale sacrificate fără a fi asomate sau nu este o problemă de interes public major sub aspectul transparenței, precum și al suferinței provocate animalelor; subliniază totuși că etichetarea nu este o alternativă la punerea în aplicare adecvată a legii, deoarece aceasta nu poate decât să îndrume consumatorul dacă informația furnizată este verificată și corectă;
50. subliniază necesitatea de a stabili măsuri mai eficiente de protecție a animalelor destinate sacrificării, care sunt exportate din UE către țări terțe;
51. consideră că legislația UE privind bunăstarea animalelor ar trebui însoțită de linii directoare armonizate și practice care să asigure o implementare și punere în aplicare uniformă a legislației privind, de exemplu, aspecte precum verificarea dacă animalele sunt apte pentru transport, asigurarea apei înaintea și pe durata transportului, în intervalele de staționare și la destinație;
52. recunoaște că deficiențele la nivelul punerii în aplicare sunt frecvent datorate dispozițiilor juridice imposibil de aplicat în practică;
53. subliniază că cetățenii europeni adresează în mod regulat petiții Parlamentului în legătură cu neaplicarea de către statele membre a dispozițiilor din Regulamentul (CE) nr. 882/2004;
54. reamintește Comisiei și statelor membre obligația lor, stabilită în Regulamentul (CE) nr. 882/2004, de a furniza informații comparabile privind bunăstarea animalelor; solicită Comisiei să întreprindă măsuri eficiente în cazurile de neconformitate;
55. invită marii comercianți europeni cu amănuntul să se angajeze, prin adoptarea unei declarații publice comune, să vândă exclusiv produse care respectă sau chiar

depășesc legislația UE privind bunăstarea animalelor;

Comunicarea și educația

56. subliniază importanța adaptării și asigurării informațiilor și educației la nivel regional și local, de exemplu, prin ateliere regionale și prin utilizarea de tehnologii moderne, precum și a punerii informațiilor privind noua legislație și progresele științei la dispoziția persoanelor care lucrează cu animale; amintește rolul pe care l-ar putea avea în acest sens o rețea coordonată a UE de centre pentru bunăstarea animalelor;

57. consideră că rețeaua europeană de centre de referință trebuie să ofere statelor membre și altor părți interesate un sprijin specific solid, de înaltă calitate și de un înalt profesionalism cu privire la cele mai bune practici referitoare la bunăstarea animalelor;

58. solicită Comisiei să promoveze actualele orientări și alte inițiative voluntare în materie de bunăstare a animalelor prin dezvoltarea unui portal pe internet, prin care aceste documente, odată validate, să poată fi adunate și difuzate;

59. solicită statelor membre să utilizeze mai bine prevederile pentru transferul transfrontalier de cunoștințe privind bunăstarea animalelor, sistemele de reproducție și controlul bolilor, în contextul programelor finanțate de UE pentru dezvoltarea rurală și regională;

60. consideră că cerințele în materie de bunăstare a animalelor ar trebui să devină obligatorii în cadrul viitoarelor programe de dezvoltare rurală; consideră totodată că valoarea adăugată a standardelor ridicate în materie de bunăstare a animalelor ar trebui să se reflecte în ratele de cofinanțare;

Legea-cadru

61. salută includerea în cadrul strategiei a Legii-cadru europene privind bunăstarea animalelor, astfel cum s-a propus de către Parlament, și solicită Comisiei să își prezinte propunerea în același timp cu revizuirea Directivei 98/58/CE a Consiliului din 20 iulie 1998 privind protecția animalelor de fermă⁽²⁰⁾ prevăzută pentru 2013; consideră că o astfel de lege-cadru ar trebui să fie clar formulată, să fie elaborată după consultarea tuturor părților interesate, să se axeze atât pe resurse, cât și pe rezultate și să ducă la o mai mare bunăstare a animalelor;

62. remarcă faptul că o astfel de lege-cadru ar trebui să fie un instrument care să faciliteze simplificarea și raționalizarea legislației actuale în domeniul bunăstării animalelor; indică faptul că principalul obiectiv al legii-cadru ar trebui să fie atingerea unor niveluri mai ridicate și mai corecte de respectare a legislației în vigoare privind bunăstarea animalelor;

63. amintește că producătorii sunt copleșiți de obligații administrative și că, în încercarea permanentă de simplificare administrativă, această legislație-cadru nu trebuie să îngreuneze și mai mult această povară;

64. amintește că Parlamentul consideră că o astfel de lege-cadru ar trebui să se bazeze pe date științifice validate și pe experiențe demonstrate și să vizeze animalele de casă și animalele abandonate, inclusiv animalele fără stăpân din specii domestice; amintește că, pentru speciile de animale crescute în scopuri alimentare, Parlamentul a solicitat ca proiectul „Animal Welfare Quality” să fie în continuare dezvoltat în ceea ce privește simplificarea și aplicarea practică a acestuia;

65. consideră că o lege-cadru, apropiată de definițiile și recomandările OIE, ar consolida pe piața internațională competitivitatea deținătorilor, a proprietarilor și a crescătorilor de animale din UE, deoarece ar contribui și la asigurarea unei concurențe loiale pe piața internațională;

66. consideră că Legea-cadru europeană privind bunăstarea animalelor ar trebui să

stabilească un nivel de bază comun pentru bunăstarea animalelor în toată Uniunea Europeană, ca o condiție esențială pentru existența unei concurențe libere și echitabile pe piața internă atât pentru produsele interne, cât și pentru cele importate din țări terțe; consideră totuși că statele membre și regiunile trebuie să aibă posibilitatea de a permite producătorilor individuali sau grupurilor de producători să instituie sisteme facultative cu efecte mult mai profunde, evitând totodată denaturarea concurenței și protejând competitivitatea UE pe piețele internaționale;

67. amintește că Parlamentul consideră că o astfel de lege-cadru nu ar trebui să împiedice producătorii să introducă sisteme voluntare care depășesc normele UE și consideră că respectivele sisteme ar trebui, de asemenea, să fie fundamentate științific și să poată fi promovate prin etichete certificate și coerente; propune Comisiei ca, pe baza Comunicării sale **COM(2009)0584**, să producă un studiu, dacă este necesar însoțit de propuneri legislative, cu privire la mecanismele de etichetare la nivel comunitar pentru carne și produsele lactate, care să informeze consumatorii asupra metodelor de creștere aplicate și a impactului acestora asupra bunăstării animalelor, în vederea realizării unei comunicări cu consumatorii și a unei transparențe cât mai eficiente și coerente;

68. consideră că Legea-cadru europeană privind bunăstarea animalelor ar trebui să includă:

- (a) o definiție și o înțelegere comună a bunăstării animalelor conform OIE și obiective generale fundamentate științific;
- (b) principiul datoriei de îngrijire pentru toți proprietarii de animale și pentru toate persoanele care lucrează cu animale, în timp ce animalele fără stăpân ar trebui să fie în primul rând responsabilitatea proprietarilor lor și doar în ultimă instanță responsabilitatea autorităților din statele membre, din cauza riscurilor pe care le prezintă pentru sănătatea și siguranța publice;
- (c) acțiuni de sensibilizare și linii directe pentru personalul autorităților publice privind modul în care să identifice problemele legate de bunăstarea animalelor în timpul exercitării sarcinilor lor;
- (d) obligativitatea, atunci când este cazul, ca orice persoană care lucrează cu animale în timpul exercitării sarcinilor sale profesionale să dețină competențele necesare, recunoscând în același timp aptitudinile și cunoștințele dobândite prin experiență practică sau prin formarea teoretică, precum și cerințe adecvate de formare pentru responsabilități specifice legate de bunăstarea animalelor;
- (e) obligația statelor membre de a transmite Comisiei rapoarte bienale referitoare la punerea în aplicare a legislației UE privind bunăstarea animalelor, inclusiv o foaie de parcurs pentru următorii doi ani, precum și obligația Comisiei de a publica, fără întârziere, respectivele rapoarte împreună cu un rezumat;
- (f) acțiuni eficiente și oportune împotriva statelor membre care nu transmit rapoartele sau care nu își îndeplinesc obligațiile de a efectua controale și inspecții;
- (g) crearea unei rețele europene coordonate în materie de bunăstare a animalelor care, pe baza experienței dobândite cu proiectul-pilot X/2012, va sprijini campanii de informare și educare, va evalua cerințele privind bunăstarea animalelor pe baza celor mai recente cunoștințe științifice și va coordona un sistem al UE pentru pretestarea de noi tehnologii, în conformitate cu programele în vigoare promovate de către Comisie și comitetele și agențiile sale;

- (h) o structură pentru legislația sectorială fundamentată științific și pentru măsurile nelegislative;
- (i) o clauză de revizuire care să permită adaptarea periodică a legislației-cadru la noile evoluții științifice, respectând în același timp nevoia de certitudine juridică și luând în considerare durata de viață economică a investițiilor făcute;

o

o o

69. Încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

sursa: <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-%2F%2FEP%2F%2FTEXT+TA+P7-TA-2012-0290+0+DOC+XML+V0%2F%2FRO>